

ET

ET

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 13.10.2009
KOM(2009) 522 lõplik

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

**millega lubatakse Rootsi Kuningriigil ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri
Ühendkuningriigil kohaldada meetet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis
käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 167**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Vastavalt 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) (edaspidi „käibemaksudirektiiv”) artiklile 395 võib nõukogu anda komisjoni ettepaneku põhjal ühehäälselt igale liikmesriigile loa võtta erimeetmeid kõnealuse direktiivi sätetest erandite tegemiseks, et lihtsustada käibemaksu kogumist või hoida ära teatavat laadi maksudest kõrvalehoidumist või maksustamise vältimist.

Nõukogu 30. jaanuari 2007. aasta otsusega 2007/133/EÜ (ELT L 57, 24.2.2007, lk 12) võimaldati Rootsi kuningriigil (edaspidi „Rootsi”) ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigil (edaspidi „Ühendkuningriik”) teha käibemaksudirektiivi artikli 167 suhtes erand, mis kehtib kuni 31. detsembrini 2009. aastal.

Erandiga lubatakse neil võimaldada käibemaksukohustuslastel arvata käibemaks maha alles siis, kui see on kaupade tarnijale või teenuse osutajale makstud, kui käibemaksukohustuslase aastakäive ei ületa vastavalt Rootsis 3 000 000 krooni ja Ühendkuningriigis 1 350 000 naelsterlingit ja tal on tänu sellele õigus kasutada vabatahtlikku maksustamiskava (nn kassapõhine raamatupidamisarvestus), mille kohaselt nõutakse talt müügitehingute eest käibemaks sisse vastavalt käibemaksudirektiivi artikli 66 punktile b siis, kui tasu on kätte saadud.

Komisjoni peasekretärile 3. märtsi 2009. aastal saadetud tähtkirjaga taotles Rootsi luba kõnealust erandit pikendada. Tähtkirjas, mis saabus komisjoni peasekretariaati 15. jaanuaril 2009, taotles Ühendkuningriik luba kõnealust erandit pikendada, kuid suurendades asjaomase vabatahtliku kava puhul aastakäibe piirmäära 1 500 000 naelsterlingini. Ühendkuningriik märkis, et naelsterlingi praegust kurssi arvestades võimaldaks piirmäära suurendamine hoida selle ligikaudu samas suurusjärgus mikroettevõtja käibe ülempiiriga, milleks on 2 000 000 eurot, mis võimaldaks kohaldada vabatahtlikku kava veel 6800 ettevõtja suhtes.

Käibemaksudirektiivi artikli 395 lõike 2 kohaselt edastas komisjon 9. juuli 2009. aasta kirjadega Rootsi ja Ühendkuningriigi taotluse teistele liikmesriikidele ning teavitas 13. juulil 2009. aastal Rootsit ja Ühendkuningriiki, et tal on olemas taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.

Nn kassapõhine arveldus kujutab endast lihtsustatud maksustamise korda, mida saab kasutada väikeste ettevõtjate puhul, kellel ei ole õigust käibemaksuvabastusele. See võimaldab kohaldada käibemaksukohustuslaste suhtes lihtsustatud nõudeid, mille kohaselt arvatakse tasutud käibemaks maha ja tasutakse omapoolne käibemaks riigikassasse vastavalt kulude kandmise ja müügitehingute tegemise kuupäeval. Tegemist on niisiis lihtsustatud korraga, mida saavad kasutada eeskätt need ettevõtjad, kel on raskusi määrata tavapärasel viisil kindlaks sisendite ostu ja väljundite müügi maksustamise tähtaeg või kes ei kasuta tekkepõhist raamatupidamisarvestust. Ettevõtjatel, kelle kuludest moodustavad suurema osa kulud, mida käibemaksuga ei maksustata, nagu näiteks töötasud, või kes võimaldavad oma klientidele pikki maksetähtaegu, kuid ei saa ise tarnijatele makstes

sama pikki tähtaegu kasutada, võimaldab lihtsustatud kord parandada lisaks rahavoogude juhtimist.

On asjakohane meenutada, et komisjoni poolt 28. jaanuaril 2009. aastal esitatud direktiivi ettepanekus, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ arvete esitamist käsitlevate eeskirjade osas (KOM(2009) 21 (lõplik)), olid sätted, millega võimaldatakse kõigil liikmesriikidel lükata käibemaksukohustuslase käibemaksu mahaarvamise õigus edasi seni, kuni see on kaupade tarnijale või teenuse osutajale tasutud, kui käibemaksukohustuslase aastakäive ei ületa teatud ülempiiri, milleks liikmesriigid võivad kehtestada kuni 2 000 000 eurot (mis kattub komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ kohase (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36) mikroettevõtjate käibe ülempiiriga), ja tal on tänu sellele õigus kasutada nn vabatahtlikku maksustamiskava, mille kohaselt ei nõuta müügitheingute suhtes kohaldatavat käibemaksu sisse enne, kui ta on ise tasu kätte saanud.

Võttes arvesse käibemaksudirektiivi artiklit 395 ning Rootsi ja Ühendkuningriigi esitatud argumente, on komisjon seisukohal, et taotletud erand vastab kõnealuses artiklis sätestatud tingimustele, sest see on kooskõlas kassapõhisel raamatupidamisarvestusel põhineva vabatahtliku maksustamiskavaga, ning et see aitab mikroettevõtjate puhul käibemaksu maksmist lihtsustada. Pidades silmas ka eespool esitatud taustteavet, ei ole komisjonil kõnealuse taotluse suhtes vastuväiteid ja seega on komisjon seisukohal, et nõukogule tuleb esitada vastav ettepanek. Lisaks on kavakohane aastakäibe ülempiir käibemaksudirektiivi artiklites 399 ja 400 sätestatud ümberarvestamiseeskirjade kohaldamise tõttu mõlemal juhul komisjoni ettepanekust madalam.

Siiski leiab komisjon, et kõnealuse erandi kohaldamisperioodi tuleks piirata, et oleks võimalik asjaomaste liikmesriikide esitatava asjakohase teabe põhjal korrapäraselt hinnata, kas kõnealuse erandi kohaldamist õigustavad asjaolud endiselt kehtivad. Lisaks on komisjon seisukohal, et kõnealuse erandi kohaldamine tuleb igal juhul lõpetada, kui jõustuvad komisjoni poolt kõnealuse maksustamiskava suhtes esitatavad ühtlustatud eeskirjad.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

Otsuse ettepanek võimaldab jätkata kassapõhisel raamatupidamisarvestusel põhineva vabatahtliku maksustamiskava rakendamist, lihtsustades selle abil käibemaksueeskirju mikroettevõtjate jaoks ja võimaldades neil paremini rahavooge juhtida. Kaval on seega viimaste jaoks positiivne mõju. Ettepaneku koostamisel puudus vajadus kasutada välisekspertide abi, konsulteerida huvitatud isikutega või hinnata kõnealuse otsuse mõju. Igal juhul ei ole käesoleva otsuse mõju suur, kuna selle kohaldamisala ja -periood on piiratud.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Otsuse ettepaneku eesmärk on võimaldada Rootsil ja Ühendkuningriigil jätkata erandi rakendamist käibemaksudirektiivi artikli 167 suhtes ning lubada käibemaksukohustuslasel arvata käibemaks maha alles siis, kui see on makstud kaupade tarnijale või teenuse osutajale, kui käibemaksukohustuslase aastakäive ei

ületa Roots 3 000 000 krooni ja Ühendkuningriigis 1 500 000 naelsterlingit ja tal on seetõttu õigus kasutada vabatahtlikku maksustamiskava (nn kassapõhine raamatupidamisarvestus), mille kohaselt nõutakse talt müügitehingu eest käibemaks sisse vastavalt käibemaksudirektiivi artikli 66 punktile b siis, kui tasu on kätte saadud.

Kõnealuse otsuse õiguslikuks aluseks on käibemaksudirektiivi artikli 395 sätted, mis võeti vastu Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 93 kohaselt. Vastavalt kõnealustele sätetele peab liikmesriik, kes soovib võtta erimeetmeid, millega tehakse erandid kõnealusest direktiivist, saama nõukogult otsuse vormis loa. Kuna tegemist on rakendusmeetmega, mis käsitleb käibemaksudega seotud õigusaktide ühtlustamist, on ettepanek subsidiaarsuse põhimõttega kooskõlas.

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ja ei lähe seega kaugmale sellest, mida on vaja lihtsustamise eesmärgi saavutamiseks, kuna see hõlmab vaid piiratud hulka käibemaksukohustuslasi, kes pealegi saavad kõnealust korda kohaldada vabal valikul. Seega tehakse käibemaksudirektiivi põhimõtetest erand piiratud ja asjakohasel määral.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

5. LISATEAVE

Ettepanekuga nähakse ette, et otsuse kohaldamisperiood lõppeb automaatselt kuupäeval, mil jõustuvad asjaomast erandit reguleerivad ühtlustatud eeskirjad, mida kohaldatakse kõigis liikmesriikides.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

millega lubatakse Rootsi Kuningriigil ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigil kohaldada meetet, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklist 167

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 93,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,¹ eriti selle artikli 395 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut²,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rootsi Kuningriigil (edaspidi „Rootsi”) ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigil (edaspidi „Ühendkuningriik”) lubati nõukogu otsusega 2007/133/EÜ³ erandina direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 167 lükata edasi käibemaksukohustuslaste sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus seni, kuni sisendkäibemaks on tasutud kauba tarnijale või teenuse osutajale, tingimusel et asjaomased käibemaksukohustuslased kasutavad kava, mille kohaselt tasuvad nad tarnitavatelt kaupadelt ja osutatavatel teenustel kooskõlas nimetatud direktiivi artikli 66 punktiga b väljundkäibemaksu klientidelt makse kättesaamisel. Asjaomase maksustamiskava rakendamiseks ei tohi käibemaksukohustuslase aastakäive ületada Rootsi puhul 3 000 000 krooni ja Ühendkuningriigi puhul 1 350 000 naelsterlingit.
- (2) Rootsi ja Ühendkuningriik on taotlenud vastavalt 3. märtsil 2009. aastal ja 15. jaanuaril 2009. aastal komisjoni peasekretariaadile saadetud tähtkirjaga luba kõnesolevat erandit pikendada. Ühendkuningriik on taotlenud ühtlasi kava rakendavate käibemaksukohustuslaste käibe ülempiiri tõstmist 1 500 000 naelsterlingini.
- (3) Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 395 lõike 2 kohaselt edastas komisjon 9. juuli 2009. aasta kirjadega Rootsi ja Ühendkuningriigi taotlused teistele liikmesriikidele ning teavitas 13. juulil 2009. aastal Rootsit ja Ühendkuningriiki, et tal on olemas taotluse hindamiseks kogu vajalik teave.

¹ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT L 57, 24.2.2007, lk 12.

- (4) Kassapõhisel raamatupidamisarvestusel põhinev maksustamiskava kujutab endast lihtsustatud maksustamise korda, mida saab kasutada väikeste ettevõtjate puhul, kellel ei ole õigust käibemaksuvabastusele. See võimaldab kohaldada käibemaksukohustuslaste suhtes lihtsustatud nõudeid, mille kohaselt arvatakse tasutud käibemaks maha ja tasutakse omapoolne käibemaks riigikassasse vastavalt kulude kandmise ja müügittehingute tegemise kuupäeval. Nimetatud kava kujutab käibemaksukohustuslaste suhtes lihtsustusmeetet, mis lisaks võimaldab rahavooge paremini juhtida.
- (5) Komisjoni esitas 28. jaanuaril 2009. aastal direktiivi ettepaneku (KOM(2009) 21 (lõplik)), millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ arvete esitamist käsitlevate eeskirjade osas, millega võimaldati ühtlasi kõigil liikmesriikidel lükata edasi käibemaksukohustuslase käibemaksu mahaarvamise õigust seni, kuni see on kaupade tarnijale või teenuse osutajale tasutud, kui käibemaksukohustuslase aastakäive ei ületa teatud ülempiiri, milleks liikmesriigid võivad kehtestada kuni 2 000 000 eurot, ja tal on seetõttu õigus kasutada vabatahtlikku maksustamiskava, mille kohaselt ei nõuta müügittehingutelt käibemaksu sisse enne, kui ta on ise tasu kätte saanud.
- (6) Taotletav erand ei mõjutada Rootsi ega Ühendkuningriigi lõpptarbimiselt saadavat käibemaksutulu ega mõjuta mingil viisil Euroopa Ühenduse omavahendeid, mis on käibemaksuga seotud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Erandina direktiivi 2006/112/EÜ artiklist 167 lubatakse Rootsil ja Ühendkuningriigil võimaldada käibemaksukohustuslastel arvata käibemaks maha alles siis, kui see on tasutud kaupade tarnijale või teenuste osutajale.

Asjaomased käibemaksukohustuslased peavad kasutama kava, mille kohaselt tasuvad nad enda tarnitud kaupade ja osutatud teenuste eest käibemaksu siis, kui nad ise on nende eest tasu kätte saanud. Asjaomase maksustamiskava rakendamiseks ei tohi käibemaksukohustuslase aastakäive ületada Rootsi puhul 3 000 000 krooni ja Ühendkuningriigi puhul 1 500 000 naelsterlingit

Artikkel 2

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010 kuni selle ajani, kui jõustub direktiiv, millega lubatakse liikmesriikidel võimaldada käibemaksukohustuslastel, kelle aastakäive ei ületa teatavat ülempiiri ja kes seetõttu võivad kasutada vabatahtlikku maksustamiskava, mille kohaselt ei nõuta väljundkäibemaksu sisse enne, kui nad on ise tasu kätte saanud, arvata käibemaks maha alles siis, kui see kaupade tarnijale või teenuse osutajale tasutakse. Ühelgi juhul ei kohaldata käesolevat otsust kauem kui 31. detsembrini 2012.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Rootsi Kuningriigile ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigile.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*